

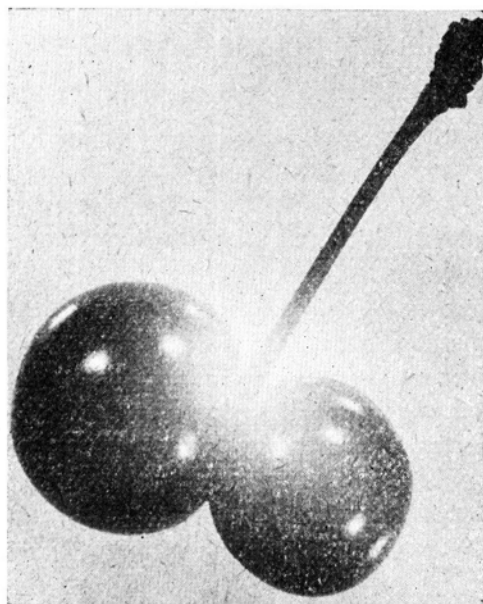
JAKUB MOWSZOWICZ

Zakład Botaniki UŁ

PRZYPADEK ZRASTANIA SIĘ OWOCÓW WIŚNI POSPOLITEJ W ODMIANIE „SZKLIWKA“

Komunikat

W dniu 7 lipca 1969 r. mgr Jan Siciński zebrał w Widawie pow. łaski, woj. łódzkie na wiśni pospolitej w odmianie „szklówka“ (*Cerasus vulgaris* Mill. syn. *Prunus cerasus* var. *acida* auct.) dwa zrośnięte ze sobą pestkowce, przy czym jeden nieco większy od drugiego. Wspólna szypułka wykazywała ślady zrastania, gdyż była znacznie grubsza od pojedynczej normalnej (ryc. 1).

Ryc. 1. Wiśnia pospolita, odm. „szklówka“ *Cerasus vulgaris* Mill. var. *acida* auct. Fot. J. Hereźniak

K. Goebel w pracy *Organographie der Pflanzen* (1923), omawiając specyficzną organografię roślin nasiennych, wnikliwie analizuje pojęcie „zrastanie“ jako naturalne. Używa on przy tym terminu „zrost“. Jest to zjawisko, przy którym określona zmiana warunkowana jest „złączeniem“ odrębnych elementów liściowych (1923). W innej pracy K. Goebela (1928), przedstawiającej ogólną organografię, czytamy: „W niektórych przypadkach, przy określonym (parzystym) układzie elementów okwiatu, w pąku miało miejsce między nimi czasowe lub trwałe zrastanie przez

połączenie za pomocą szwu“. Podobnie wypowiedział się w swoim czasie H. Reiche (1924) w pracy *Über Auslösung von Zellteilungen durch Injektion von Gewebesäften und Zelltrümmern*. Prawdziwe zrośnięcie będzie wówczas, gdy złączą się dwa organy pierwotnie zainicjowane jako zupełnie niezależne jeden od drugiego. W przypadku zrastania się szypulek owocowych, zjawisko to ma charakter przypadkowy, powodowane jest przypadkowym układem zewnętrznych warunków rozwoju, w jakich znalazły się poszczególne organy.